

Crucea prăfuită

Nicu Hăloiu

Crucea prăfuită

...

Și când această țară va fi fost distrusă
Și mai nimic din ea pe-aici n-a fi rămas,
Se va fi știind că ea a fost supusă,
Colonizării lente, făcută pas cu pas!

...

Tot ce-avea mai bun, a fost furat, distrus,
Cei ce au condus-o, erau oameni bolnavi
Cu cât erau mai hoți se cocoțau mai sus
Și-acum întreaga țară este un țarc cu sclavi!

...

Conducătorii țării, nu sunt patrioți,
Lor nici nu le pasă că țara e pe moarte,
Dacă tâlhăresc, nu recunosc că-s hoți,
ci spun că-s speciali și au statut aparte!

...

Ei sunt plătiți să mintă de-ai lumii păpușari,
Cei ce-s autorii sinistrului scenariu
De-a ține toată țara ca un imens acvariu,
Și pun să o conducă o haită de tâlhari!

...

Și peste ani și ani, nimic n-a mai rămâne,
Din tot ce-a însemnat pământul nostru sfânt,
Doar crucea prăfuită căzută pe-un mormânt,
Pe care-abia se vede "Deșteaptă-te, române"!